

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. balandžio 26 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Intelektinė ir pramoninė nuosavybė — Direktyva 2001/29/EB — Autorių teisių ir gretutinių teisių tam tikrų aspektų suderinimas — 3 straipsnio 1 dalis — Viešas paskelbimas — Sąvoka — Prekyba multimedijos grotuvais — Papildiniai (*add-ons*) — Kūrinių paskelbimas be savininko leidimo — Prieiga prie interneto svetainių, siunčiančių duomenis nenutrūkstamu srautu (*streaming*) — 5 straipsnio 1 ir 5 dalys — Atgaminimo teisė — Išimtys ir apribojimai — Teisėtas naudojimas“

Byloje C-527/15

dėl *Rechtbank Midden-Nederland* (Nyderlandai) (Midden-Nederland teismas, Nyderlandai) 2015 m. rugsėjo 30 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. spalio 5 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Stichting Brein

prieš

Jack Frederik Wullems, veikiantį ir „Filmspeler“ vardu,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič (pranešėjas), Teisingumo Teismo pirmininkas K. Lenaerts, einantis antrosios kolegijos teisėjo pareigas, teisėjai A. Prechal, C. Toader ir E. Jarašiūnas,

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. rugsėjo 29 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Stichting Brein*, atstovaujamo advokatų D. Visser ir P. de Leeuwe,
- J. F. Wullems, veikiančio ir „Filmspeler“ vardu, atstovaujamo advokatų J. van Groenendaal, D. Stols ir F. Blokhuis,
- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos V. Ester Casas,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos D. Colas ir D. Segoin,

* Proceso kalba: nyderlandų.

- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Gentili,
- Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes, T. Rendas ir M. Figueiredo,
- Europos Komisijos, atstovaujamos J. Samnadda, T. Scharf ir F. Wilman,

susipažinęs su 2016 m. gruodžio 8 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, 2001, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 230) 3 straipsnio 1 dalies ir 5 straipsnio 1 ir 5 dalių išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Stichting Brein*, t. y. autorių teisių turėtojų interesus ginančio fondo, ir Jack Frederik Wullems ginčą dėl to, kad pastarasis prekiauja multimedijos grotuvais, leidžiančiais laisvai prieiti prie autorių teisės saugomų audiovizualinių kūrinių be šios teisės turėtojų leidimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Direktyvos 2001/29 9, 10, 23, 27 ir 33 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(9) Kiekvienas autorių teisių ir gretutinių teisių derinimas turi būti grindžiamas aukšto lygio apsauga, nes tokios teisės yra labai svarbios intelektinei kūrybai. Jų apsauga padeda užtikrinti kūrybingumo palaikymą ir plėtojimą autorių, atlikėjų, prodiuserių, vartotojų, kultūros, pramonės ir apskritai visuomenės labui. Dėl to intelektinė nuosavybė yra pripažinta sudedamąja nuosavybės dalimi.

(10) Kad autoriai ar atlikėjai galėtų tęsti savo kūrybinį ir meninį darbą, už savo darbo naudojimą jie turi gauti teisingą atlyginimą; jie turi gauti ir prodiuseriai, kad galėtų finansuoti šį darbą. Investicijos, kurių reikia tokiems produktams, kaip fonogramos, filmai ar daugialypės terpės kūriniai sukurti ir užsakomosioms paslaugoms („on-demand“) tiekti, yra didelės. Tinkama teisinė intelektinės nuosavybės teisių apsauga yra būtina, kad būtų galima garantuoti galimybes gauti tokį atlyginimą ir patenkinamą investicijų grąžą.

<...>

(23) Ši direktyva turėtų dar labiau suderinti autoriaus teisę viešai paskelbti kūrinį. Ši teisė turėtų būti suprantama plačiai, kaip apimanti bet kokį viešą paskelbimą visuomenės nariams, nesantiems toje vietoje, iš kurios skelbiama. Ši teisė turėtų apimti bet kokį kūrinio transliavimą ar retransliavimą laidais ar bevielėmis priemonėmis, įskaitant transliavimą per radiją ar televiziją. Ši teisė neturėtų būti taikoma jokiems kitiems veiksams.

<...>

(27) Vien tik fizinių priemonių teikimas viešam paskelbimui savaime nereiškia viešo paskelbimo pagal šią direktyvą.

<...>

(33) Išimtinėi atgaminimo teisei turėtų būti taikoma išimtis siekiant leisti tam tikrus laikino [laikinus] atgaminimo veiksmus, kurie yra trumpalaikiai arba atsitiktiniai atgaminimai, sudarantys neatskiriamą ir esminę technologinio proceso dalį ir atliekami tik tam, kad tarpininkas galėtų užtikrinti veiksmingą perdavimą tinkle tarp trečiųjų asmenų, arba tam, kad paskui būtų teisėtai pasinaudota kūriniu ar kitu [saugomu] objektu. Atitinkami atgaminimo veiksmai patys savaime neturėtų turėti atskiros ekonominės vertės. Jei jie atitinka šiuos reikalavimus, ši išimtis turėtų būti taikoma veiksams, leidžiantiems peržvalgą, taip pat saugojimą tarpinėje atmintyje, įskaitant tuos veiksmus, kurie leidžia perdavimo sistemoms veiksmingai veikti, kad būtų gauti duomenys apie informacijos naudojimą, jeigu tik tarpininkas nekeičia informacijos ir nesikiša į teisėtą, plačiai pripažintą ir taikomą šioje komercinėje veikloje technologijos naudojimą. Naudojimas turėtų būti laikomas teisėtu tais atvejais, kai leidžia teisių turėtojas arba neriboja įstatymas.“

4 Direktyvos 2001/29 2 straipsnis „Atgaminimo teisė“ suformuluotas taip:

„Valstybės narės nustato išimtinę teisę leisti arba uždrausti tiesiogiai ar netiesiogiai, laikinai ar nuolat bet kuriuo būdu ir bet kuria forma atgaminti visą arba iš dalies:

- a) autoriams – savo kūrinius;
- b) atlikėjams – savo atlikimų įrašus;
- c) fonogramų gamintojams – savo fonogramas;
- d) filmų pirmojo įrašo gamintojams – jų filmų originalus ir kopijas;
- e) transliuojančiosioms organizacijoms – savo transliacijų įrašus, nepaisant to, ar tos transliacijos perduotos laidais, ar eteriu, įskaitant kabelinį ar palydovinį perdavimą.“

5 Šios direktyvos 3 straipsnyje „Teisė viešai paskelbti kūrinius ir teisė kitus objektus padaryti viešai prieinamus“ nustatyta:

„1. Valstybės narės nustato autoriams išimtinę teisę leisti arba uždrausti bet kokią savo kūrinių viešą skelbimą laidais ar bevielėmis ryšio priemonėmis, įskaitant savo kūrinių padarymą viešai prieinam[ą] tokiu būdu, kad visuomenės nariai galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.

2. Valstybės narės nustato išimtinę teisę leisti arba uždrausti padaryti viešai prieinamus laidais ar bevielėmis ryšio priemonėmis tokiu būdu, kad visuomenės nariai galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku:

- a) atlikėjams – savo atlikimo įrašus;
- b) fonogramų gamintojams – savo fonogramas;
- c) filmų pirmojo įrašo gamintojams – jų filmų originalus ir kopijas;
- d) transliuojančiosioms organizacijoms – savo transliacijų įrašus, nepaisant to, ar tos transliacijos perduotos laidais, ar eteriu, įskaitant kabelinį ar palydovinį perdavimą.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos teisės nebus išnaudotos jokių šiame straipsnyje nustatytu viešo paskelbimo ar padarymo viešai prieinam[o] veiksmu.“

6 Minėtos direktyvos 5 straipsnio 1 ir 5 dalyse numatyta:

„1. 2 straipsnyje minėtiems laikiniams atgaminimo veiksams, kurie yra trumpalaikiai arba atsitiktiniai ir kartu – būtina bei svarbi technologinio proceso dalis, kurių vienintelis tikslas yra sudaryti sąlygas:

a) tarpininkui [su tarpininko įsikišimu] perduoti tinkle tretiesiems asmenims [tarp trečiųjų asmenų] arba

b) teisėtai naudoti

kūrinį ar kitą [saugomą] objektą ir kurie atskirai nėra ekonominiu atžvilgiu svarbūs, 2 straipsnyje nustatytos atgaminimo teisės netaikomos.

<...>

5. „Šio straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalyse nustatytos išimtys ir apribojimai taikomi tik tam tikrais specialiais atvejais, kurie neprieštarauja įprastiniam kūrinio ar kito objekto naudojimui ir nepagrįstai nepažeidžia teisėtų teisių turėtojų interesų.“

Nyderlandų teisė

7 *Auteurswet* (Nyderlandų autorių teisių įstatymas, toliau – Autorių teisių įstatymas) 1 straipsnyje nustatyta:

„Autorių teisės reiškia išimtinę literatūros, mokslo arba meno kūrinio autoriaus arba jo teisių perėmėjo teisę, laikantis įstatymuose nustatytų apribojimų, paskelbti šį kūrinį ir jį atgaminti.“

8 Autorių teisių įstatymo 12 straipsnis suformuluotas taip:

„1. „Literatūros, mokslo ar meno kūrinio paskelbimu laikomas:

1°. viso ar dalies kūrinio kopijos paskelbimas;

<...>“

9 Šio įstatymo 13a straipsnyje numatyta:

„Literatūros, mokslo ar meno kūrinio atgaminimu nelaikytinas laikinas atgaminimas, kuris yra trumpalaikis arba papildomas, yra sudėtinė ir esminė technologinio proceso dalis ir kurio vienintelis tikslas yra sudaryti sąlygas:

a) su tarpininko įsikišimu perduoti kūrinį tinkle tarp trečiųjų asmenų arba

b) teisėtai jį naudoti

ir kuris neturi savarankiškos ekonominės vertės.“

10 *Wet op de Naburige Rechten* (Gretutinių teisių įstatymas, toliau – Gretutinių teisių įstatymas) 2 straipsnyje nustatyta:

„1. Atlikėjas turi išimtinę teisę leisti vieną ar kelis iš šių veiksmų:

<...>

d. transliuoti, retransliuoti, viešai paskelbti arba paskelbti bet kuriuo kitu būdu atliekamą kūrinį ar jo įrašą ar jį atgaminti;

<...>“

11 Gretutinių teisių įstatymo 6 straipsnyje numatyta:

„1. Fonogramos gamintojas turi išimtinę teisę duoti sutikimą:

<...>

c. transliuoti, retransliuoti, viešai paskelbti arba paskelbti bet kuriuo kitu būdu jo pagamintą fonogramą ar jos kopiją.

<...>“

12 Gretutinių teisių įstatymo 7a straipsnis suformuluotas taip:

„1. Filmų pirmojo įrašo gamintojas turi išimtinę teisę duoti sutikimą:

<...>

c. viešai paskelbti jo pagamintą pirmąjį filmo įrašą ar kopiją;

<...>“

13 Gretutinių teisių įstatymo 8 straipsnyje nustatyta:

„Transliuotojas turi išimtinę teisę leisti atlikti vieną ar kelis iš šių veiksmų:

<...>

e. viešai paskelbti arba paskelbti bet kuriuo kitu būdu programų įrašus ar jų kopijas, neatsižvelgiant į tai atliekant panaudotas technines priemones. <...>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

14 *Stichting Brein* yra Nyderlanduose įsteigtas autorių teisių turėtojų interesų apsaugos fondas.

15 J. F. Wullems keliose interneto svetainėse, tarp kurių yra ir jo paties svetainė www.filmspeler.nl, prekiauja įvairiais multimedijos grotuvų modeliais. Multimedijos grotuvas, parduodamas kaip „filmspeler“, yra išorinis įrenginys, kuris naudojamas kaip tarpininkas tarp, viena vertus, vaizdo ir (arba) garso duomenų šaltinio ir, kita vertus, televizoriaus ekrano.

16 Į šį grotuvą J.F. Wullems instaliavo atviro kodo programinę įrangą, kuri leidžia naudojant struktūrizuotus meniu skaityti rinkmenas vartotojo sąsajoje, kurią lengva naudoti, ir integravo į jį internete galimus rasti papildinius jų nepakeitęs; šiuos papildinius yra sukūrę tretieji asmenys ir kai kurie iš šių papildinių nukreipia būtent į tas interneto svetaines, kuriose saugomi kūriniai padaromi viešai prieinami internautams be autorių teisių turėtojų leidimo.

17 Minėtuose papildiniuose yra nuorodos, kurios, aktyvuotos minėto multimedijos grotuvo nuotolinio valdymo pultu, nukreipia į trečiųjų asmenų eksploatuojamas srautinio duomenų siuntimo interneto svetaines, iš kurių kai kuriose suteikiama prieiga prie skaitmeninio turinio su autorių teisių turėtojų

leidimu, o kitose tokia prieiga suteikiama be autorių teisių turėtojų leidimo. Konkrečiai kalbant, papildinių funkcija yra gauti pageidaujamą turinį iš srautinio duomenų siuntimo svetainių ir, paprasčiausiai kliktelėjus, paleisti jį naudojant J. F. Wullems parduotą multimedijos grotuvą, prijungtą prie televizoriaus ekrano.

- 18 Kaip matyti iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą, J. F. Wullems reklamavo multimedijos grotuvą „filmspeler“; pagal šią reklamą šis įrenginys leidžia, be kita ko, neatlygintinai ir paprastai televizoriaus ekrane žiūrėti audiovizualinę medžiagą, kuri yra pateikta internete be autorių teisių turėtojų leidimo.
- 19 2014 m. gegužės 22 d. *Stichting Brein* pareikalavo, kad J. F. Wullems nustotų prekiauti šiais multimedijos grotuvais. 2014 m. liepos 1 d. šis fondas pareiškė ieškinį J. F. Wullems prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme; ieškinyje prašė, kad šis teismas įpareigotų J. F. Wullems iš esmės nutraukti prekybą multimedijos grotuvais, kaip antai „filmspeler“, arba nebeteikti hiperteksto nuorodų, kurios leidžia naudotojams neteisėtai prieiti prie saugomų kūrinių.
- 20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme *Stichting Brein* teigia, kad prekiaudamas multimedijos grotuvais „filmspeler“ J. F. Wullems atliko „viešą paskelbimą“ ir pažeidė Autorių teisių įstatymo 1 ir 12 straipsnius bei Gretutinių teisių įstatymo 2, 6, 7a ir 8 straipsnius. Šios nuostatos turėtų būti aiškinamos atsižvelgiant į Direktyvos 2001/29 3 straipsnį, kuris jomis perkeliama į Nyderlandų teisę. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas šiuo klausimu mano, kad Teisingumo Teismo jurisprudencija neleidžia užtikrintai atsakyti į klausimą, ar tokiais aplinkybėmis, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, buvo viešas paskelbimas.
- 21 Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme J. F. Wullems tvirtina, kad autorių teisių saugomų kūrinių srautinis siuntimas iš neteisėto šaltinio patenka į Autorių teisių įstatymo 13a straipsnyje, kuris turi būti aiškinamas atsižvelgiant į Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 1 dalį, kuri juo perkeliama į Nyderlandų teisę, numatytą išimtį. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo teigimu, Teisingumo Teismas dar nėra išsakęs savo pozicijos dėl Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 1 dalies b punkte esančio reikalavimo „naudoti teisėtai“ reikšmės.
- 22 Šiomis aplinkybėmis *Rechtbank Midden-Nederland* (Midden-Nederland teismas, Nyderlandai) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad „viešas paskelbimas“, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, yra tuomet, kai asmuo parduoda produktą (multimedijos grotuvą), į kurį įdiegė papildinius su hipernuorodomis į interneto svetaines, kuriose autorių teisių saugomi kūriniai, pavyzdžiui, filmai, serialai ir tiesioginės laidos, buvo padaryti tiesiogiai prieinami neturint teisių turėtojų leidimo?
2. Ar tai, kad:
- autorių teisių saugomi kūriniai niekuomet nebuvo paskelbti internete su autorių teisių turėtojo sutikimu arba buvo paskelbti tik abonementams,
 - papildiniuose yra hipernuorodų, nukreipiančių į interneto svetaines, kuriose suteikiama tiesioginė prieiga prie autorių teisių saugomų kūrinių be teisių turėtojų sutikimo arba šie kūriniai padaromi viešai prieinami, šiuos papildinius multimedijos grotuve gali įdiegti patys naudotojai ir
 - visuomenė net ir be multimedijos grotuvo gali prieiti prie interneto svetainių, taigi ir prie autorių teisių saugomų kūrinių, kurie jose padaryti viešai prieinami (be teisių turėtojų sutikimo),

turi reikšmės atsakant į pirmąjį klausimą?

3. Ar Direktyvos 2001/29 5 straipsnį reikia aiškinti taip, jog tai, kad galutinis vartotojas laikinai atgamina autorių teisių saugomą kūrinį, gautą siunčiant duomenis nenutrūkstamu srautu iš trečiajam asmeniui priklausančios interneto svetainės, kurioje šis kūrinys siūlomas neturint autorių teisių turėtojo (-ų) sutikimo, nėra „teisėtas naudojimas“, kaip jis suprantamas pagal šio straipsnio 1 dalies b punktą?
4. Jei atsakymas į [trečiąjį] klausimą būtų neigiamas: ar tai, kad galutinis vartotojas laikinai atgamina autorių teisių saugomą kūrinį, gautą siunčiant duomenis nenutrūkstamu srautu iš trečiajam asmeniui priklausančios interneto svetainės, kurioje šis kūrinys siūlomas neturint autorių teisių turėtojo (-ų) leidimo, yra nesuderinama su „trijų pakopų patikrinimu“, numatytu Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 5 dalyje?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo ir antrojo prejudicinių klausimų

- 23 Pirmuoju ir antruoju prejudiciniais klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar „viešo paskelbimo“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2011/29 3 straipsnio 1 dalį, sąvoka turi būti aiškinama taip, kad ji apima prekybą multimedijos grotuvais, kaip antai nagrinėjamais pagrindinėje byloje, į kuriuos iš anksto buvo įdiegti papildiniai, kuriuos galima rasti internete ir kuriuose yra hiperteksto nuorodų, nukreipiančių į visuomenei laisvai prieinamas interneto svetaines, kur autorių teisės saugomi kūriniai padaryti viešai prieinami be šios teisės turėtojų leidimo.
- 24 Iš Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalies matyti, kad valstybės narės turi užtikrinti autoriams išimtinę teisę leisti arba uždrausti bet kokią savo kūrinių viešą paskelbimą laidais ar belaidžio ryšio priemonėmis, įskaitant savo kūrinių padarymą viešai prieinamų tokiu būdu, kad kiekvienas galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.
- 25 Taigi, pagal šią nuostatą autoriai turi prevencinio pobūdžio teisę, kuri jiems suteikia galimybę įsiterpti tarp galimų jų kūrinio naudotojų ir viešo paskelbimo, kurį šie naudotojai gali ketinti atlikti, siekiant uždrausti tokį paskelbimą (2016 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 30 punktas ir 2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *GS Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, 28 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 26 Kadangi Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalyje sąvoka „viešas paskelbimas“ tiksliau neapibrėžiama, jos prasmę ir apimtį reikia nustatyti atsižvelgiant į šia direktyva siekiamus tikslus ir į aiškinamos nuostatos kontekstą (2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *GS Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, 29 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 27 Primintina, jog iš Direktyvos 2001/29 9 ir 10 konstatuojamųjų dalių matyti, kad pagrindinis jos tikslas yra nustatyti autoriams aukšto lygio apsaugą, leidžiančią jiems gauti teisingą atlygį už jų kūrinių naudojimą, visų pirma juos viešai paskelbiant. Tai reiškia, kad „viešo paskelbimo“ sąvoka turi būti suprantama plačiai, kaip aiškiai skelbiama šios direktyvos 23 konstatuojamojoje dalyje (2016 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 36 punktas ir 2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *GS Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, 30 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 28 Teisingumo Teismas taip pat pažymėjo, kad „viešo paskelbimo“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, sąvoka apima individualų vertinimą (2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *GS Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 29 Iš Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalies matyti, kad viešo paskelbimo sąvoka apima du kumuliacinius elementus, t. y. kūrinio „paskelbimo veiksmą“ ir šio kūrinio paskelbimą „viešai“ (2016 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 37 punktą ir 2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *GS Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, 32 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 30 Siekiant įvertinti, ar naudotojas atlieka viešo paskelbimo, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, veiksmą, reikia atsižvelgti į kelis papildomus kriterijus, nesavarankiškus ir tarpusavyje susijusius. Todėl juos reikia taikyti tiek individualiai, tiek siejant tarpusavyje, nes įvairiose konkrečiose situacijose jų intensyvumas gali būti labai skirtingas (šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 15 d. Sprendimo *SCF*, C-135/10, EU:C:2012:140, 78 ir 79 punktus; 2012 m. kovo 15 d. Sprendimo *Phonographic Performance (Ireland)*, C-162/10, EU:C:2012:141, 30 punktą ir 2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *GS Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, 34 punktą).
- 31 Iš šių kriterijų Teisingumo Teismas visų pirma išskyrė neišvengiamą naudotojo vaidmenį. Šis vartotojas atlieka paskelbimo veiksmą, kai, labai gerai žinodamas savo elgesio pasekmes, įsikiša ir suteikia savo klientams prieigą prie saugomo kūrinio, ir būtent tuomet, kai, nesant tokio įsikišimo, šie klientai iš esmės negalėtų pasinaudoti skelbiamu kūriniu (2016 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 46 punktą ir 2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *GS Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, 35 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 32 Toliau jis nurodė, kad sąvoka „viešas“ apima neribotą potencialių adresatų skaičių, be to, tai yra pakankamai didelis asmenų skaičius (2013 m. kovo 7 d. Sprendimo *ITV Broadcasting ir kt.*, C-607/11, EU:C:2013:147, 32 punktą; 2016 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 41 punktą ir 2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *GS Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, 36 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 33 Teisingumo Teismas taip pat yra priminęs, kad pagal suformuotą jo jurisprudenciją tam, kad būtų laikomas „viešai paskelbtu“, saugomas kūrinys turi būti paskelbtas taikant specialų techninį būdą, kuris skirtusi nuo naudotų iki šiol arba, jei taip nėra, „naujai visuomenei“, t. y. visuomenei, į kurią autorių teisių turėtojai dar neatsižvelgė, kai leido pradinį viešą savo kūrinio paskelbimą (2013 m. kovo 7 d. Sprendimo *ITV Broadcasting ir kt.*, C-607/11, EU:C:2013:147, 26 punktą; 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Svensson ir kt.*, C-466/12, EU:C:2014:76, 24 punktą ir 2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *GS Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, 37 punktą).
- 34 Galiausiai Teisingumo Teismas ne kartą yra pažymėjęs, kad paskelbimo, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, komercinis pobūdis nėra nereikšmingas (žr., be kita ko, 2011 m. spalio 4 d. Sprendimo *Football Association Premier League ir kt.*, C-403/08 ir C-429/08, EU:C:2011:631, 204 punktą; 2013 m. kovo 7 d. Sprendimo *ITV Broadcasting ir kt.*, C-607/11, EU:C:2013:147, 42 punktą ir 2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *GS Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, 38 punktą).
- 35 Pirma, dėl to, ar prekyba multimedijos grotuvais, kaip antai nagrinėjamais pagrindinėje byloje, yra „paskelbimo veiksmas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, pažymėtina, kad, kaip matyti iš Direktyvos 2001/29 23 konstatuojamosios dalies, minėto 3 straipsnio 1 dalyje nurodyta autoriaus teisė viešai paskelbti kūrinį apima bet kokią kūrinio transliavimą ar retransliavimą laidais ar bevielėmis priemonėmis, įskaitant transliavimą per radiją ar televiziją, visuomenės nariams, nesantiems toje vietoje, iš kurios skelbiama.
- 36 Be to, kaip matyti iš Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalies, kad būtų „paskelbimo veiksmas“, pakanka, be kita ko, kad kūrinys būtų pateiktas visuomenei tokiu būdu, jog ją sudarantys asmenys turėtų galimybę prieiti prie jo, o tai, ar jie šia galimybe pasinaudojo, lemiamos reikšmės neturi (žr. 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Svensson ir kt.*, C-466/12, EU:C:2014:76, 19 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 37 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog nuorodų pateikimas vienoje interneto svetainėje, kurias spustelėjus galima atsidaryti saugomus kūrinius, paskelbtus be jokio prieigos apribojimo kitoje svetainėje, suteikia pirmosios svetainės naudotojams tiesioginę prieigą prie minėtų kūrinių (2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Svensson ir kt.*, C-466/12, EU:C:2014:76, 18 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2014 m. spalio 21 d. Nutarties *BestWater International*, C-348/13, EU:C:2014:2315, 15 punktą ir 2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *GS Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, 43 punktą).
- 38 Taip yra ir prekybos multimedijos grotuvais, kaip antai nagrinėjamais pagrindinėje byloje, atveju.
- 39 Kaip matyti iš Direktyvos 2001/29 27 konstatuojamosios dalies, vien fizinių priemonių suteikimas viešam paskelbimui savaime nereiškia „viešo paskelbimo“ pagal šią direktyvą.
- 40 Vis dėlto Teisingumo Teismas šiuo klausimu dėl televizorių viešbučio kambariuose tiekimo yra nusprendęs, kad nors „vien fizinių priemonių suteikimas“ savaime nėra „paskelbimas“ pagal Direktyvą 2001/29, tokia priemonė techniškai gali sudaryti galimybes visuomenei prieiti prie kūrinių, transliuojamų per radiją ar televiziją. Todėl nors per taip įrengtus televizorius viešbutis išplatina signalą šio viešbučio kambariuose apsistojusiems savo klientams, tai yra viešas paskelbimas ir nesvarbu, kokia technika naudojama signalui transliuoti (2006 m. gruodžio 7 d. Sprendimo *SGAE*, C-306/05, EU:C:2006:764, 46 punktas).
- 41 Taip pat manytina, kad nagrinėjamu atveju negali būti klausimo dėl „vien“ fizinių priemonių, skirtų sudaryti sąlygoms paskelbti ar atlikti kūrinį, suteikimo. Kaip savo išvados 53 ir 54 punktuose nurodė generalinis advokatas, J.F. Wullems, labai gerai žinodamas savo elgesio pasekmes, į multimedijos grotuvą „filmspeler“, kuriuo prekiauja, iš anksto įdiegia papildinius, kurie būtent leidžia šį grotuvą įsigijusiems asmenims turėti prieigą prie saugomų kūrinių, paskelbtų srautinio duomenų siuntimo svetainėse be autorių teisių turėtojų leidimo, ir rodyti šiuos kūrinius jų televizoriaus ekrane (pagal analogiją žr. 2006 m. gruodžio 7 d. Sprendimo *SGAE*, C-306/05, EU:C:2006:764, 42 punktą). Kadangi šis veiksmas leidžia sukurti tiesioginį interneto svetainių, kuriose platinami suklastoti kūriniai, ir minėto multimedijos grotuvo įgijėjų ryšį, be kurio pastarieji tik sunkiai galėtų pasinaudoti saugomais kūriniais, tokios veiklos negalima supainioti su Direktyvos 2001/29 27 konstatuojamojoje dalyje nurodytu vien fizinių priemonių suteikimu. Iš Teisingumo Teismui pateiktų pastabų matyti, kad visuomenė lengvai neidentifikuoja pagrindinėje byloje nagrinėjamų srautinio duomenų siuntimo interneto svetainių ir dauguma jų dažnai keičiasi.
- 42 Taigi manytina, kad multimedijos grotuvo, kaip antai nagrinėjamo pagrindinėje byloje, suteikimas, atsižvelgiant į jame iš anksto įdiegtus papildinius, leidžia, naudojant struktūrizuotus meniu, turėti prieigą prie šiuose papildiniuose esančių nuorodų, kurios, aktyvuotos šio multimedijos grotuvo nuotolinio valdymo pultu, siūlo šio grotuvo naudotojams tiesioginę prieigą prie saugomų kūrinių, paskelbtų be autorių teisių turėtojų leidimo, ir turi būti laikomas paskelbimo veiksmu, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį.
- 43 Antra, tam, kad būtų taikoma „viešo skelbimo“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, sąvoka, dar reikia, kad saugomi kūriniai iš tikrųjų būtų paskelbti viešai (2013 m. kovo 7 d. Sprendimo *ITV Broadcasting ir kt.*, C-607/11, EU:C:2013:147, 31 punktas).
- 44 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas yra pažymėjęs, kad, viena vertus, sąvokai „viešai“ būdinga tam tikra *de minimis* riba, o tai leidžia neįtraukti į šią sąvoką labai mažo, beveik nereikšmingo atitinkamų žmonių skaičiaus. Kita vertus, siekiant nustatyti šį skaičių reikia atsižvelgti į kumuliatyviuosius padarinius, kurių kyla padarant kūrinius viešai prieinamus potencialiems adresatams. Taigi, svarbu žinoti ne tik tai, kiek asmenų turi prieigą prie to paties kūrinio tuo pat metu, bet ir tai, kiek iš jų turi prieigą vienas paskui kitą (šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 15 d. Sprendimo *Phonographic Performance (Ireland)*, C-162/10,

EU:C:2012:141, 35 punktą; 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *OSA*, C-351/12, EU:C:2014:110, 28 punktą ir 2016 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 43 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 45 Nagrinėjamu atveju pažymėtina, kad, kaip nurodė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, multimedijos grotuvus „filmspeler“ įsigijo pakankamai didelis skaičius asmenų. Be to, pagrindinėje byloje nagrinėjamas paskelbimas susijęs su visais potencialiais šių grotuvų įgijėjais, turinčiais interneto ryšį. Šie asmenys gali vienu metu turėti prieigą prie saugomų kūrinių, siunčiant nagrinėjamus kūrinius nenutrūkstamu srautu internetu. Taigi šis paskelbimas susijęs su neapibrėžtu potencialių adresatų skaičiumi ir apima didelį asmenų skaičių (pagal analogiją žr. 2013 m. kovo 7 d. Sprendimo *ITV Broadcasting ir kt.*, C-607/11, EU:C:2013:147, 35 ir 36 punktus).
- 46 Tai reiškia, kad saugomi kūriniai pagrindinėje byloje nagrinėjamu paskelbimu iš tikrųjų „viešai“ paskelbiami, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį.
- 47 Be to, dėl to, ar šie kūriniai buvo paskelbti „naujai“ visuomenei, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 33 punkte nurodytą jurisprudenciją, pažymėtina, kad Teisingumo Teismas savo 2014 m. vasario 13 d. Sprendime *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76, 24 ir 31 punktai) ir 2014 m. spalio 21 d. Nutartyje *BestWater International*, C-348/13, EU:C:2014:2315) yra nusprendęs, jog tokia visuomenė yra visuomenė, į kurią autorių teisių turėtojai neatsižvelgė, kai leido pradinį paskelbimą. Savo 2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendime *GS Media* (C-160/15, EU:C:2016:644, 43 punktas) Teisingumo Teismas pažymėjo, kad šie sprendimai patvirtina autorių teisių į saugomus kūrinius, kurie buvo padaryti laisvai prieinami interneto svetainėje, turėtojo leidimo svarbą atsižvelgiant į Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį; šioje nuostatoje aiškiai numatyta, kad kiekvieną viešą kūrinio paskelbimo aktą turi leisti autorių teisių turėtojas.
- 48 Iš ankstesniame šio sprendimo punkte nurodytų sprendimų matyti, kad hiperteksto nuorodų pateikimas vienoje interneto svetainėje į saugomą kūrinį, kuris buvo padarytas laisvai prieinamas kitoje interneto svetainėje, su autorių teisių į šį kūrinį turėtojo leidimu negali būti laikomas „viešu paskelbimu“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas yra nusprendęs: kadangi ir tiek, kiek šis kūrinys yra laisvai prieinamas interneto svetainėje, į kurią galima nueiti naudojant hiperteksto nuorodą, manytina, kad leisdami tokį paskelbimą autorių teisių į šį kūrinį turėtojai atsižvelgė į visus interneto vartotojus kaip į visuomenę, todėl paskelbimo aktas nebuvo atliktas naujos visuomenės atžvilgiu. Tačiau, jeigu tokio leidimo nėra, tokia pati išvada remiantis šiais sprendimais negali būti daroma (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *GS Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, 42 ir 43 punktus).
- 49 Taigi, Teisingumo Teismas pirmiausia nusprendė, kad jeigu nustatyta, jog asmuo, kuris siūlo tiesioginę prieigą prie saugomų kūrinių, žinojo arba turėjo žinoti, kad jo pateikta hiperteksto nuoroda suteikia prieigą prie internete neteisėtai paskelbto kūrinio, manytina, kad šios nuorodos pateikimas yra „viešas paskelbimas“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį. Teisingumo Teismas toliau pridūrė, kad taip pat yra tuomet, kai ši nuoroda leidžia interneto svetainės, kurioje ji yra, vartotojams apeiti svetainės, kurioje yra saugomas kūrinys, ribojamąsias priemones, nustatytas siekiant suteikti prieigą prie to kūrinio tik savo abonentams, taigi tokios nuorodos pateikimas yra sąmoningas veiksmas, be kurio šie vartotojai negalėtų naudotis paskelbtais kūriniais. Galiausiai Teisingumo Teismas nurodė, kad jeigu hiperteksto nuorodos pateikiamos komerciniais tikslais, iš jas pateikusio asmens galima tikėtis, jog jis atliks reikiamus patikrinimus, siekdamas įtikinti, kad atitinkamas kūrinys nėra neteisėtai paskelbtas svetainėje, į kurią nukreipia šios hiperteksto nuorodos, todėl reikia preziumuoti, kad jos pateiktos labai gerai žinant, jog minėtas kūrinys saugomas ir galbūt nėra autorių teisių turėtojo leidimo dėl paskelbimo internete. Tokiomis aplinkybėmis, jeigu ši nuginčijama prezumpcija nebus nuginčyta, veiksmas, kurį sudaro hiperteksto nuorodos į internete neteisėtai paskelbtą kūrinį pateikimas, yra „viešas paskelbimas“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį (žr. 2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *GS Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, 49–51 punktus).

- 50 Nagrinėjamu atveju aišku, kad prekyba multimedijos grotuvais „filmspeler“ vyko labai gerai žinant, jog tuose grotuvuose iš anksto įdiegti papildiniai su hiperteksto nuorodomis suteikia prieigą prie internete neteisėtai paskelbtų kūrinių. Kaip priminta šio sprendimo 18 punkte, šio multimedijos grotuvo reklamoje konkrečiai nurodyta, kad jis leidžia, be kita ko, neatlygintinai ir paprastai televizoriaus ekrane žiūrėti audiovizualinę medžiagą, kuri yra pateikta internete be autorių teisių turėtojų leidimo.
- 51 Be to, negali būti ginčijama, kad minėti multimedijos grotuvai tiekiami siekiant iš to gauti pelno, nes kaina už šį multimedijos grotuvą mokama, be kita ko, už tai, kad būtų gauta tiesioginė prieiga prie saugomų kūrinių, esančių srautinio duomenų siuntimo svetainėse be autorių teisių turėtojų leidimo. Kaip pažymėjo Portugalijos vyriausybė, pagrindinis dalykas, dėl kurio toks multimedijos grotuvas yra patrauklus potencialiems įgijėjams, yra būtent tai, kad jame iš anksto įdiegti papildiniai, leidžiantys naudotojams prieiti prie svetainių, kuriose autorių teisės saugomi filmai padaryti prieinami be autorių teisių turėtojų leidimo.
- 52 Taigi manytina, kad prekyba tokiais multimedijos grotuvais yra „viešas paskelbimas“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį.
- 53 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį ir antrąjį klausimus reikia atsakyti: „viešo paskelbimo“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, sąvoka turi būti aiškinama kaip apimanti prekybą multimedijos grotuvais, kaip antai nagrinėjamais pagrindinėje byloje, į kuriuos iš anksto buvo įdiegti papildiniai, kuriuos galima rasti internete ir kuriuose yra hiperteksto nuorodų, nukreipiančių į visuomenei laisvai prieinamas interneto svetaines, kur autorių teisės saugomi kūriniai padaryti viešai prieinami be šios teisės turėtojų leidimo.

Dėl trečiojo ir ketvirtojo prejudicinių klausimų

Dėl priimtinumų

- 54 Savo pastabose Komisija tvirtino, kad trečiasis ir ketvirtasis klausimai yra hipotetiniai, nes susiję su autorių teisės saugomų kūrinių siuntimu nenutrūkstamu srautu, o ne su prekyba multimedijos grotuvais.
- 55 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, Teisingumo Teismui ir nacionaliniams teismams bendradarbiaujant pagal SESV 267 straipsnį, tik bylą nagrinėjantis nacionalinis teismas, kuriam tenka atsakomybė priimti sprendimą, atsižvelgdamas į bylos ypatumus turi įvertinti, ar tam, kad galėtų priimti savo sprendimą, būtina pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą ir ar Teisingumo Teismui pateikiami klausimai yra svarbūs. Todėl kai pateikti klausimai susiję su Sąjungos teisės išaiškinimu, Teisingumo Teismas iš principo turi priimti sprendimą (žr., be kita ko, 2016 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Microsoft Mobile Sales International ir kt.*, C-110/15, EU:C:2016:717, 18 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 56 Atsisakyti pateikti atsakymą į nacionalinio teismo pateiktą prejudicinį klausimą Teisingumo Teismas gali tik jei akivaizdu, jog prašymas išaiškinti Sąjungos teisę visiškai nesusijęs su pagrindinės bylos faktais ar dalyku, kai problema hipotetinė arba kai Teisingumo Teismui nežinomos faktinės aplinkybės ar teisiniai pagrindai, būtini tam, kad jis galėtų naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (žr., be kita ko, 2016 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Microsoft Mobile Sales International ir kt.*, C-110/15, EU:C:2016:717, 19 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 57 Šiuo atveju taip nėra. Trečiojo ir ketvirtojo klausimų ryšys su pagrindinės bylos dalyku yra nustatytas, nes prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsakydamas į Teisingumo Teismo pagal jo Procedūros reglamento 101 straipsnį pateiktą prašymą pateikti paaiškinimus, nurodė, kad atsakymas į šiuos klausimus jam reikalingas tam, kad galėtų nuspręsti dėl ieškovės pagrindinėje byloje reikalavimų;

ji, be kita ko, prašė, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nuspręstų, jog autorių teisės saugomų kūrinių peržiūra nenutrūkstamu srautu iš neteisėto šaltinio nėra „teisėtas naudojimas“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 5 straipsnį.

58 Taigi šie klausimai yra priimtini.

Dėl esmės

- 59 Trečiuoju ir ketvirtuoju klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 1 ir 5 dalių nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad autorių teisių saugomo kūrinio, gauto siunčiant duomenis nenutrūkstamu srautu iš trečiajam asmeniui priklausančios interneto svetainės, kurioje šis kūrinys siūlomas neturint autorių teisių turėtojo leidimo, laikino atgaminimo naudojant multimedijos grotuvą, kaip antai nagrinėjamą pagrindinėje byloje, veiksmai atitinka minėtose nuostatose nustatytas sąlygas.
- 60 Pagal Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 1 dalį atgaminimo veiksmui šios direktyvos 2 straipsnyje numatytos atgaminimo teisės netaikomos tik jeigu jis atitinka penkias sąlygas:
- šis veiksmas yra laikinas,
 - jis yra trumpalaikis arba atsitiktinis,
 - jis yra būtina ir svarbi technologinio proceso dalis,
 - vienintelis šios proceso tikslas yra sudaryti sąlygas su tarpininko įsikišimu perduoti tinkle tarp trečiųjų asmenų arba teisėtai naudoti kūrinių ar kitą saugomą objektą ir
 - atskirai šis veiksmas ekonominiu atžvilgiu nėra svarbus.
- 61 Pirmiausia pažymėtina, kad šios sąlygos yra kumuliacinės, nes jei nesilaikoma nors vienos jų, atgaminimo veiksmui, remiantis Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 1 dalimi, išimtis dėl šios direktyvos 2 straipsnyje numatytos atgaminimo teisės netaikoma (2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *Infopaq International*, C-5/08, EU:C:2009:465, 55 punktas; 2012 m. sausio 17 d. Nutarties *Infopaq International*, C-302/10, EU:C:2012:16, 26 punktas).
- 62 Be to, iš jurisprudencijos matyti, kad nurodytas sąlygas reikia aiškinti siaurai, nes šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalyje nukrypstama nuo direktyvoje nustatytos bendros taisyklės, pagal kurią reikalaujama, kad autorių teisių turėtojas suteiktų leidimą atgaminti bet koki jo saugomą kūrinių (2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *Infopaq International*, C-5/08, EU:C:2009:465, 56 ir 57 punktai; 2011 m. spalio 4 d. Sprendimo *Football Association Premier League ir kt.*, C-403/08 ir C-429/08, EU:C:2011:631, 162 punktas; 2012 m. sausio 17 d. Nutarties *Infopaq International*, C-302/10, EU:C:2012:16, 27 punktas ir 2014 m. birželio 5 d. Sprendimo *Public Relations Consultants Association*, C-360/13, EU:C:2014:1195, 23 punktas).
- 63 Juo labiau kad ši išimtis turi būti aiškinama atsižvelgiant į Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 5 dalį, pagal kurią ji taikoma tik tam tikrais specialiais atvejais, kurie neprieštarauja įprastam kūrinio ar kito saugomo objekto naudojimui ir nepagrįstai nepažeidžia teisių turėtojo teisėtų interesų (2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *Infopaq International*, C-5/08, EU:C:2009:465, 58 punktas).

- 64 Dėl to, kad vienintelis nagrinėjamo proceso tikslas yra sudaryti sąlygas su tarpininko įsikišimu perduoti tinkle tarp trečiųjų asmenų arba teisėtai naudoti kūrinį ar kitą saugomą objektą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama atgaminimo veiksmais nesiekama sudaryti sąlygų atlikti tokį perdavimą. Todėl reikia išnagrinėti, ar vienintelis šių veiksmų tikslas yra sudaryti sąlygas teisėtai naudoti kūrinį ar saugomą objektą.
- 65 Kaip matyti iš Direktyvos 2001/29 33 konstatuojamosios dalies, naudojimas laikomas teisėtu, jeigu jį leidžia atitinkamų teisių turėtojas arba jeigu jo neriboja taikytini teisės aktai (taip pat žr. 2011 m. spalio 4 d. Sprendimo *Football Association Premier League ir kt.*, C-403/08 ir C-429/08, EU:C:2011:631, 168 punktą ir 2012 m. sausio 17 d. Nutarties *Infopaq International*, C-302/10, EU:C:2012:16, 42 punktą).
- 66 Kadangi pagrindinėje byloje autorių teisių turėtojai nėra leidę naudoti atitinkamų kūrinių, reikia įvertinti, ar nagrinėjama veiksmais siekiama sudaryti tokio kūrinių naudojimo sąlygas, kurio neriboja taikytini teisės aktai; kaip priminta šio sprendimo 63 punkte, atliekant tokį vertinimą būtinai reikia atsižvelgti į tai, kad Direktyvos 2001/29 5 straipsnyje numatyta išimtis taikytina tik tam tikrais specialiais atvejais, kurie neprieštaruja įprastam kūrinio naudojimui ir nepagrįstai nepažeidžia teisių turėtojo teisėtų interesų.
- 67 2011 m. spalio 4 d. Sprendime *Football Association Premier League ir kt.* (C-403/08 ir C-429/08, EU:C:2011:631, 170–172 punktai) Teisingumo Teismas konstatavo, kad, žiūrint iš televizijos žiūrovų pozicijos, dėl toje byloje nagrinėtų trumpalaikių atgaminimo veiksmų, kurie leidžia tinkamai funkcionuoti palydoviniam dekoderiui ir televizoriaus ekranui, tapo įmanoma priimti transliacijas, kuriose yra saugomų kūrinių. Teisingumo Teismas nusprendė, kad paprastas šių transliacijų priėmimas, t. y. jų gavimas ir rodymas privačiame žmonių rate, nėra veiksmas, kurį riboja taikytini teisės aktai, o toks priėmimas transliacijų iš kitos valstybės narės atveju turi būti laikomas teisėtu, kai tai daroma naudojant užsienio dekodavimo priemonę. Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad vienintelis nagrinėtų atgaminimo veiksmų tikslas yra sudaryti galimybę „teisėtai naudoti“ kūrinius, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 1 dalies b punktą.
- 68 Panašiai 2012 m. sausio 17 d. Nutartyje *Infopaq International* (C-302/10, EU:C:2012:16, 44 ir 45 punktai) Teisingumo Teismas konstatavo, kad spaudos straipsnių santraukų rengimo, nors autorių teisių į tuos straipsnius turėtojai ir nedavė tam leidimo, neriboja taikytini teisės aktai, todėl nagrinėto naudojimo negalima laikyti neteisėtu.
- 69 Vis dėlto tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, ypač atsižvelgiant į nagrinėjamo multimedijos grotuvo reklamos, minėtos šio sprendimo 18 punkte, turinį ir į šio sprendimo 51 punkte pažymėtą aplinkybę, kad pagrindinis dalykas, dėl kurio minėtas grotuvas yra patrauklus potencialiems įgijėjams, yra tai, kad jame iš anksto įdiegti atitinkami papildiniai, manytina, kad tokio grotuvo įgijėjas iš esmės sąmoningai ir žinodamas visas aplinkybes priima neatlygintiną ir neleistiną saugomų kūrinių pasiūlymą.
- 70 Taip pat manytina, kad autorių teisių saugomų kūrinių, gautų siunčiant duomenis nenutrūkstamu srautu iš tretiesiems asmenims priklausančių interneto svetainių, kuriose šie kūriniai siūlomi neturint autorių teisių turėtojų leidimo, laikino atgaminimo naudojant multimedijos grotuvą, kaip antai nagrinėjamą pagrindinėje byloje, veiksmai iš esmės gali prieštarauti įprastam tokių kūrinių naudojimui ir nepagrįstai pažeisti teisių turėtojų teisėtus interesus, nes, kaip savo išvados 78 ir 79 punktuose nurodė generalinis advokatas, paprastai tai lemia su šiais saugomais kūriniais susijusių teisėtų sandorių skaičiaus sumažėjimą, kuris padaro nepagrįstos žalos autorių teisių turėtojams (šiuo klausimu žr. 2014 m. balandžio 10 d. Sprendimo *ACI Adam ir kt.*, C-435/12, EU:C:2014:254, 39 punktą).
- 71 Tai reiškia, kad minėti veiksmai neatitinka Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 1 ir 5 dalyse nustatytų sąlygų.

- 72 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į trečiąjį ir ketvirtąjį klausimus reikia atsakyti: Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 1 ir 5 dalių nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad autorių teisių saugomo kūrinio, gauto siunčiant duomenis nenutrūkstamu srautu iš trečiajam asmeniui priklausančios interneto svetainės, kurioje šis kūrinys siūlomas neturint autorių teisių turėtojo leidimo, laikino atgaminimo naudojant multimedijos grotuvą, kaip antai nagrinėjamą pagrindinėje byloje, veiksmai neatitinka minėtose nuostatose nustatytų sąlygų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 73 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti tas teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. „Viešo paskelbimo“, kaip jis suprantamas pagal 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo 3 straipsnio 1 dalį, sąvoka turi būti aiškinama taip, kad ji apima prekybą multimedijos grotuvais, kaip antai nagrinėjamais pagrindinėje byloje, į kuriuos iš anksto buvo įdiegti papildiniai, kuriuos galima rasti internete ir kuriuose yra hiperteksto nuorodų, nukreipiančių į visuomenei laisvai prieinamas interneto svetaines, kur autorių teisės saugomi kūriniai padaryti viešai prieinami be šios teisės turėtojų leidimo.
2. Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 1 ir 5 dalių nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad autorių teisių saugomo kūrinio, gauto siunčiant duomenis nenutrūkstamu srautu iš trečiajam asmeniui priklausančios interneto svetainės, kurioje šis kūrinys siūlomas neturint autorių teisių turėtojo leidimo, laikino atgaminimo naudojant multimedijos grotuvą, kaip antai nagrinėjamą pagrindinėje byloje, veiksmai neatitinka minėtose nuostatose nustatytų sąlygų.

Parašai.